

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén a (Máriaffy-báz) hová a lap szel-
lemi részét illető közlemények czinzenndők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA:

Égész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 5 korona

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög cenzimetryni tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők
és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt.
Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyitlitéri czikkhek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Fontos városi ügy.

Annak ötletéből, hogy utóbbi idő-
ben a közvilágítás ügyét Kolozsvárt
olyan rettenetes módon elhanyagolják
mindazon közegek, a kiknek ügyköré-
be ez a fontos kérdés tartozik, azt
hisztük, nem végzünk felesleges dol-
got, ha ezt a fontos ügyet lapunknak
ez előkelő helyén beszéljük meg.

Lapunk hírovtában tegnapelőtt
adtunk hangot annak a jogos panasza-
nak, hogy Kolozsvárt a közvilágítás
ügye az utóbbi években, s legkivált
az utóbbi hónapokban módfelett meg-
romlott. Az utcai gázlámpák alig há-
rom négy gyertyafény erejével égnek;
az utcák és magán-házakba bevezet-
ett gáz is a világításra egyáltalán
nem alkalmas.

Hát ez az eltagadhatatlan tény
igy röviden elmondva is — nemcsak el-
szomorító, hanem a legnagyobb fokú
elégedetlenségre jogosan szolgálhat okul.

Annak idején Kolozsvár város kö-
zönsége szerződést kötött a gáztársu-
lattal. Ebben a szerződésben meghatá-
rozva van, hogy a társulat minő fény-
erővel bíró gázt tartozik előállítani, s
erővel bíró gázt tartozik előállítani, s
erővel bíró gázt tartozik előállítani, s
erővel bíró gázt tartozik előállítani, s

A városi törvényhatóság tagjainak
bölcssége előtt nehánv évvel ezelőtt
egy állott a kérdés, hogy ez a gáztár-
sulat mindenben megfelelt a szerződés-
nek a multban és garancziát nyújt ez
iránt a jövőre is.

És ebben a feltevésben pár év
előtt megújították a szerződést
további 10 évre.

És azóta, hogy ez a bölcis intéz-
kedés úgy történt, tapasztalunk le-
het, hogy a gáztársulat merőben egye-
bet cselekszik, mint a mire kötelezve
van a várossal kötött szerződésben.

Főképen nem gyártat és nem
szolgált ki sem a magánfogyasztók,
sem a közvilágítás céljára olyan fény-
erő gázt, mint a minő a szerződés-
ben meghatározva van.

Ez a kisebb fényerejű gáz gyártása
tudvalevőleg jóval olcsóbbá kerül, mint
az, a melynek gyártására szerződésileg
kötelezve van.

És ennek dacára a társaság úgy
a magánfogyasztóktól, mint a város
közönségétől a közvilágításért ugyan-
azon díjakat szedi, mint a mely a jó

és használható gázszolgáltatásáért van
megállapítva.

Ergó a gáztársulat e művellet ut-
ján megkárosítja egy a magánfogyasz-
tókat, mint a város közönségét, mint
erkölcsi testületet.

Mint hogy pedig e károsító tény
a szerződésbe ütköző cselekményt ké-
pez, a város hatóságának a kötelessége
a lehető leggyorsabban és a legszigo-
ruabban megvizsgáltatni ezt az ügyet
különösen abban az ágában, hogy
a gáztársulat által kiszolgáltatót vil-
ágítási anyagnak fényereje megegyez-
zik-e a szerződésben meghatározott
fényfokkal és hogy az a gáz, melyet
utóbbi időben nyerünk a társulattól,
megéri-e azt az árat, melyet a szer-
ződés alapján most és az eredeti meg-
állapítás szerint fizettet a társaság a
város közönségével?

Ezt a kérdést különösen most
szükséges alapos és beható vizsgá-
lat tárgyává tenni, mert a kérdés
most épen a napirenden van.

Erre nézve emlékeztetünk arra a
beadványra, melyet a villamos rész-
vénytársaság nyújtott be a napokban
a város tanácsához, s amelyben nem-
csak azt a tervet jelenti be, hogy a
gózerőre berendezett közvasutat átala-
kítja villamos üzeművé, hanem arra is
hajlandó, hogy a közvilágítás és
a magánfogyasztás céljaira is kiszolgált
villamos világítási
anyagot.

Ez a kérés nemsokára érdemleges
tárgyalás alá kerül a törvényhatósági
bizottságban. Nézetünk szerint igen
megkönnyítene a határozathozatalt az,
ha addig a hatóság a gáztársulattal
kötött s még érvényben levő szerződést
revízió alá venné és konstátálna azt,
hogy a társulat mikép és mennyiben
követett el szerződés ellenes dolgot, s
hogy a város közönsége ez alapon minő
megtorló intézkedéseket vehet foga-
natba.

Ajánljuk e kérdést az arra hiva-
tott tényezők komoly figyelmébe.

Az ügy épen olyan fontos, mint a
milyen sürgős és ebben az érdeken
gyors és komoly lépéseket kell tenni.

A legújabb szenzáció.

Bpest márcz. 4.

A kiállítás jegybelet ügye nagy hul-
lámokat kavart fel a főváros összes köröiben.

És sajátságos, hogy Thomasnál az I.
ének végén a csolnak jelenet, meg a csala
leírása hiányzik, míg viszont arról a jelenet-
ről, hol Tristán a kardot, a melylyel Moraun-
tot legyőzte, az oltára helyezi, arról meg
Gottfried nem tud semmit.

Sir Tristremnél, a ki szintén Thomast
emleget, a csolnak jelenetet épen úgy ta-
láljuk, mint Gottfriednél. (Tristrem T. 93.
5 ff.).

Eilhart v. Oberg munkája csak töre-
dékekben maradt fenn, és a töredékekből a
csolnak jelenet hiányzik. Van azonban a ké-
sőbbi időkből három codex, mely az Eilhart
költeményének rimes átdolgozását tartalmaz-
za. E rimes átdolgozásban a csolnakjelenet
egészen benne foglaltatik. Ime:

Zu dem schiffe, do der helt ging,
Mit dem zome he sin ros beving;
He man sinen schilt und sin swert,
Alein vut he uf den wert.
Do was der groze Morolt kome,
Als ir wol eir hat vornomen,
Kein im al dar an den sant.
Der kune degin Tristrait
Sin schef gar harte hafte
Und stiz do mit dem schafte
Moroldes schef an den sint.
Do sprach daz gruweliche kint:
„Warumme tustu, degin, daz?“
He sprach „ich sage dir umme waz:
Wir sin beide here kome
Durch schaden und durch vromen
Die wir hie mogen gewinnen.
Ir komet wol binnen.
In einem schiffe der helt,
Dem der sege hie wirt gezelt.“

A három codex, mely ezen Eilhart köl-
teményt tartalmazza: a vatikáni (Heidelberg-
ben) a XV. századból, a drezdai 1433-ból és
a berlini 1461-ből. Megjegyzendő, hogy az a

Dr. Morzsányi Gyula kormánypárti képviselő
szerdai képviselőházi beséde után s az ülés
végén már az volt a párt itélete, hogy Mor-
zsányinak a pártból ki kell lépnie. Hogy pa-
dig ez reá nézve a lehető legenyhébb for-
mában történhessék a hozzá közelálló kép-
viselők közül Heltai Ferencz megbízást kapott
arra, hogy hogy őt az önkényes kilépésre
bizalmasan figyelmeztesse.

Megtörtént-e ez, vagy csak foganatja
nem volt, nem tudjuk. A tény az hogy Mor-
zsányi lemondó levele a szabadelvű klubba
szerda estig sem érkezett be, sőt akkorra a
délelőtti mentési kísérletek ismét megújultak.
Többek részéről újabb és heves kísérlet tör-
tént a pártbeli közvélemény megfordítására
és Morzsányi megmentésére.

A szabadelvű párt közhangulata azon-
ban ellenállott, sőt a pártban egy erőteljes
csoport is fölkészült arra, hogy a harezot
szükség esetén — mire egyébként szükség
nem volt, fölveszi ezen elvére is tisztán er-
kölsi jellegű területen a „mentők“ ellen.

Nagyobb akcióra azonban nem került
sor, mivel a párt oszlopos embereinek kifeje-
zett véleménye kezdettől fogva föltétlenül
dominált s az esti órákban h. Podmaniczky
Frigyos pártelnök levélben szólította föl
Morzsányit, hogy a szabadelvű klub tagjai
közül lépjen ki.

Dr. Morzsányi Károly a ház mai
ülésén egész ünnepélyesen kijelentette, hogy
neki az egész „skandalum“-ból még egy
krajczár haszna sem volt, mert még senkitől
sem kapott a kikötött 60.000 frtból bármily
kis összeget is.

Mint értesülünk; dr. Morzsányi Károly
ezen, valamint egyéb kijelentésére, dr. Vá-
radny Gábor orsz. képviselő, Ollendorfer
jogtanácsosa, a képviselőház holnapi ülésén,
napirend előtt válaszolni fog és okmá-
nyokkal fogja bizonyítani, hogy
Morzsányi elhallgatta a valóságot, a midőn
azt állította, hogy eddig még egy krajczárt
sem kapott. Ollendorfer igeiis küldtek neki
egy levelet, a melyben ügyvéd h o-
norárium fejében huszezer for-
int volt mellékelve és erről
Morzsányi írásos bizonyíté-
kot is adott.

Dr. Morzsányi Károly ugyanis a kép-
viselőházban többek között azt is állította,
hogy az a 60.000 forint, melyet kapott
egyszerű ügyvédi honorárium
volt a szerződés megszerkesztéséért és a ho-
norárium nagysága megfelelt a szerződés
összeg nagyságának. Ugyancsak magas mér-
téssel mért az ő ügyvédi ténykedésének ér-
tékét, mert alig hisztük, hogy akadna bíró-
ság, mely az ilyen ügyvédi munkáért pár

száz forintnál többet ítélne meg. Az ügyvédi
mesterség ugyan nagy kincses bánya vol-
na, ha az ilyen ügyvédi honoráriumok napirende-
volnának. Pedig nincsenek.

Annak idején sokat beszéltek arról az
ügyvédi tiszteletdíjról, melyet dr. Chorin F.
kapott azért a szerződés megszerkesztéséért
melyet a magyar állam kötött az osztrák ma-
gyar államvasutársasággal, a mikor ennek
magyar vonatát megváltotta. A szerződés
összeg ez esetben majdnem egy milliárd volt,
mert hisz az állam 90 éven évi 9½ millió
forint évi jiadás fizetésére kötelezte ma-
gát. Nem is szerződés megszerkesztéséről
volt itt csupán szó, hanem a szerződések
egész halmazáról, melyek együtt egy vastag
kötetet tettek ki és a melyeknek megszer-
kesztése óriási gondot s a legbonyolodottabb
pénzügyi és jogi gondot s a legbonyolodot-
tabb pénzügyi és jogi kérdések hónapokon
át való tanulmányozását igényelte. Ezeket a
szerződések három nyelven — magyarul,
németül és franczián — kellett megszerkesz-
teni. Dr. Chorin Ferencz, mindössze 40,000
forintot kapott ezért a szerződésért ügyvédi
honorárium fejében és még ez az összeg is
meglehetősen feltűnőnek kellett. Pedig micsoda
bagatelle ez, ha meggondoljuk, hogy dr.
Morzsányi Károly egész természetesen találja,
hogy őt egy 1,300,000 forintos egyszerű
bírói írás megszerkesztéséért 60,000 for-
inttal díjazza. Vajjon „hitt-e“ Morzsányi
csak egy pillanatig is, hogy akad valaki,
aki neki elhiggye, hogy ez a csinos kis összeg
tényleg csak az ő ügyvédi ténykedéséért illette?

Ügyvédi körök nézete szerint, hogy dr.
Morzsányi Károly 40,000 frtos tiszteletdíja,
a mennyiben a „kieszközés“ fejében, provízió
gyanánt kötöttetett ki, belettközik az 1874. évi
ügyvédi rendtartásba s mint az ügyvédi állás
tekintélyével össze nem férő keresetfegyelmű
szanckió alá esik.

Az ügyvédségnél a provízió-kereset kü-
lönben sajnosan elterjedt visszaélés s a kar-
tulnépessége folytán több ügyvédnek szinte
főkereste.

Ingatlanok, jelzálogköcsönök és min-
denféle üzletek közvetítése és az u. n. fai-
seurség a magyar ügyvédi karnak egyik pusztí-
tató betegsége. Talán ez tett a legtöbbet a
kar tekintélyének leszállítására. A kamarák
ez ellen kellő szigort soha sem fejtettek ki,
mivel a kar szűk megélhetési viszonyai mel-
lett e províziók üldözésével sokaknak kenye-
rét ették volna el.

Az ügyvédi karban azonban nem isme-
retlen az az áramlat sem, mely ezen kétség-
telenül üzleti jellegű és sok visszaéléssel ve-
gyes kereset elnyomását s a kar jogászai te-
kintélyének helyreállítását sürgeti. Ez az

áramlat azonban most nagy kisebbségben van
s nem is lehet reményleni, hogy a kamarák
ebben szigort fejtsenek ki, mivel a közfelfo-
gás ellene van és az ügyvédség kenyér-érde-
keit elbe teszi a kar tekintélyének.

A krétai zendülés.

A hatalmak és a Porta.

Bécs, márcz. 3.

Egyik bécsi tudósító a hatalmak
újabb, Konstantinápolyban tett kollek-
tív lépéséről értesül; a portát felelőssé
teszik netaláni zavargásokért arra az
esetre, ha a mohamedánok azokban a
kerületekben, honnan a mozgósított
török csapatok elvonultak, a kereszté-
nyek elleni kihágásokra és erőszakos-
ságokra éreznék magukat ezáltal föl-
bátorítva.

Macedóniából érkező gyanus hírek
a hatalmak e föllépését nagyon is in-
dokolták tesszik. Híre jár, hogy az orosz
nagykövetség a czár határo-
zott parancsából tudtára ad-
ta a portának azt, hogy a leg-
első zavargások hírére, akár
török, akár örmény részről tá-
madnak azok, orosz csapatok
fogják Örményországot ok-
kupálni.

Csendőrök lázadása.

Páris márc. 6.

A Havas-ügynökség athéni híre a ka-
neai török csendőröknek már tegnap jelentett
lázdását a következőleg írja le: A kaneai
alban zaptiek Szulejman ezredestől hátrálé-
kos zsoldjukat követelték, azután rálöttek és
megölték. Olasz tengerészkatona egy zaptist
megölték, három pedig elfogták; az utóbbi-
kat egy angol páncélos hajóra vitték. Az
esemény Kaneában ijedelmet okozott.

A Havas-ügynökség kaneai jelentése
ezt mondja a csendőrök lázdásáról: Biztos
értesítés szerint az angol, franczia és orosz
tengerészek nem löttek a lázongó csendő-
rökre. A csendőrök a halálosan sebesült
Szulejman ezredesen kívül Bor angol őrnagy-
ra, ideiglenes parancsnokukra s az olasz
és montenegrói tisztekre is rálöttek. Vala-
mennyi európai őrzáratot megerősítettek.
Szulejman ezredes gyilkosait a Barfleury nevű
angol hadihajóra szállították.

A görögök nem tágtának.

Berlin márcz. 4.

Athenből eredő határozott infor-
mációim alapján jelenthetem, hogy a
görög kormány a hatalmak ultimátu-
mának nem fog engedni, bármely kö-
veszkeménye lenne is. Az okkupáló

AZ „ELLENZÉK“ TÁRCZÁJA.

1897 márczius 5.

A „Toldi“ csolnak-jelenete.

Írta: Rass Károly.

(Vége.)

Mindezeknek alapján azon következmény-
e jutunk, hogy ebben az esetben a népkölté-
zet vette át az említett csolnakjelenetet.

Lehetséges-e ez?
Kereskedő a mondat nyugaton. Utbaiga-
ziknak maga Gottfried, a ki elmondja, hogy
sokan megirták már a Tristán történetét, de
nem helyesen, az egy Thomast kivéve. Lás-
nak tehát azokat a Tristán írókat és keres-
nek műveikben a csolnak jelenetet.

A XI.—XII. században a Tristán mon-
dát földolgozta: Thomas, Berox, egy névte-
len, Sir Tristrem, Eilhard v. Oberg és Gott-
fried. Ugyancsak Gottfried említ egy fran-
czia regényt is Thomas mellett:

Sine sprachen in der rihte niht
Als Thomas von Britanje giht,
Der aventure ein mei-ter was
Und in britunschen buochen las
Aller der lauthêren leben
Und es uns se künde hat gegeben.

Sir Tristrem is hivatkozott Thomasra,
csakhogy nem Britanje, hanem Erceadouna
melléknevet ad neki. Vajjon két különböző
Tamas létezett, vagy egy és ugyanazon szem-
élyről van szó, azt a német, franczia és
angol tudósok összevére sem tudták eldön-
teni. Ránk nézve ez a kérdés egészen lényeg-
telen, elég annyit tudnunk, hogy Gottfried
előtt élt, s munkáját Gottfried forrás gya-
nánt használt.

próza regény, melyet fennebb említettünk, az
Eilhard költeménye alapján készült.

Berox költeménye az Eilhardéval egyez-
zik, s a Haupt folyóirat szerint (Zeitschrift
für deutsches altertum, 1869 évt.) úgy látszik
ép úgy hiányzik belőle a csolnakjelenet, mint
az Eilhard töredékeiből. Ugyanezt mondhat-
juk arról a másik franczia költeményről is,
a mely névtelenül maradt fenn a Berox köl-
teménye mellett, — s a mely Tristán tettett
örültségéről szól.

Ez adatokból az tűnik ki, hogy a csol-
nak jelenetről szóló monda már a XII. XIII.
sőt a XI. században is élt Angol és Német-
országban, s mert a német tudósok azt állít-
ják, hogy egy Gottfried, mint Thomas közös
franczia forrásból merített, tehát Franciaor-
szágban is. És mert Toldi Miklós a XIV-ik
században élt, ennél fogva nem tűnik ment
át a monda nyugat országába, hanem a jó
szomszédság jussán mi idegenítettük el a nyu-
gatotól és plántáltuk bele a magunk költésze-
tebe.

Azonban dacára a csaknem kézzelfo-
gató bizonyítékoknak, az átvételt nem tartom
annyira kétségtelennek. Mert olyan ténynyel
állunk szemben, a mely hihetetlen és megma-
gyarázhatatlan.

Mert hihetetlen és megmagyarázhatatlan
az, hogy olyan nagyterjedelmű mondanak,
mint Tristán monda, épen csak egy csekély
jelenete átfőjön idegen országba a maga
csokkítatlan épességben. Nem felel meg a mon-
dák elterjedési jellemének. A mondák soha-
sem jutnak át maguk aprócska részeinek
érintetlenségében egyik vidékről a másikra,
hanem változtatásokkal, sokszor eltorzítva,
még többször egészen kiforgatva. Még egy-
es és ugyanazon népnél is egy-egy monda sok-
szor a legképtelenebb ellentétekben for-
dul elő.

Hiszen pl. azt a Szent László mondan-
kat, midőn László megmenti a kun zsivány-

tól a magyar leányt, hányféle változatban is-
merjük nálunk Magyarországon? Már most,
hogy annak a nagy Tristán mondanak épen
csak az a kis csolnak jelenete ilyen feltűnően
változatlan állapotban ájtusson a mi népköl-
tészetünkbe, akkor, a mikor a két monda
között különben semmi hasonlóság nincs, ez
hihetetlen.

Hiszen látjuk, hogy már a XV. század-
ban Németországban, a Gutfried hazájában,
milyen eltorzult alakban jön elő az a csol-
nak jelenet, hát hozzánk, az idegen országba,
hogy jutott át akkor változatlanul?

Mert még egy körülményt okvetlenül
tekintetbe kell vennünk, a Tristán monda
általános elterjedésnek és kedveltségnek ör-
vendőt egész nyugaton. Franciaországban
minden költőnek elengedhetlen kötelessége
volt tudni a Tristán mondat, különben költő
nem lehetett. Nálunk a Tristán mondanak
nyoma sincs. Legalább is Illosvaig nincs. A
XVI. század szép históriái közt sem találjuk.
És az a csolnak jelenet, töredéke a nagy
mondának, mégis ott van a mi népköltésze-
tünkben, még pedig annyira a maga érintet-
len tisztaságában, a mint Gottfried után a
német költészetben sem látjuk többé. És ez
az, a mit megmagyarázni alig lehet.

Illosvai bizonyosan nem írta ki Gott-
friedból, mert nem is írhatta. Következéské-
p már előtte, a XVI. század előtt benne volt a
magyar népköltészetben. Vajjon dalolták e a
hegedűsök még korábban, akkor, mikor még
élénken élt a nép leplezetében a Toldi Mik-
lós hősi alakja, mikor még hallották az apák-
tól a hősnak viadalait, még látták rettenetes
öklelő dardáját, s az kit a csizmáján viselt,
sarkantanyját? Vagy talán még Toldi Mik-
lós előtt benne volt már a magyar népkölté-
szetben.

Oly kérdések, melyekre felelni nem tu-
dunk. Szegények vagyunk, nincsenek emlé-
keink. Hallgatásra vagyunk kényszerítve. Mert

a szegénynek hallgatnia kell a gazdaggal
szemben még akkor is, ha esetleg igazta talál
lenni...

Megtalálta.

— Angol regény. —

A „GILLIÁN“ szerzőjétől.

Fordította: Amica.

V.

(Folytatás.) (15)

— Te tudod, hogy én mit gondolok;
képtelenség volna a munkát beszüntetni; két-
sételen, hogy előbb vagy utóbb felfedeztük,
ha nem éppen ugyan azt a mázt, de egy
olyat mely azt kielégítőleg helyettesíti. Bell
ur egy vén bolond; ő nem lát tovább az
orránál! tévé utánna megvetőleg.

Helén ismét rá nézett, és tekintete
még áthatóbb lett.

— Ralf neked nagy bizalmad van a
sikerben, mondt hűdigen.

— Igen, az én bízalmam rendíthetetlen
és Ralf felemelte a szemét és hirtelen He-
lénre nézett. Helén, én azt hiszem, hogy an-
nak a máznak a titka majdnem a kezem
ügyében van. Sőt, tévé utánna, meg vagyok
arról győződve. A vén Bell nem tudja, hogy
az utóbbi időben menyit kísérletet csináltam,
vagy hogy nem egyszer mily közel voltam a
sikerhez. Én ezért fogok érní, csak adj időt
hozzá; és midőn a siker a kezemben lesz el-
jövök hozzád a jutalmamért — a titkom
árát tölt fogom kérni. Helén te megadod azt
nekem, ugy-e meg.

A régi gyanu, mely az utóbbi időben
szunyadt a Helén keblében, e szavakra ismét
felébredt benne. Arczába szökött a vér és az
ajkára harapott, de a lelkeben támadt gya-
nut és mehesztelést eltitkolta, és könnyű né-
vetéssel csak azt válaszolta.

hadsereg V a s s e s ezredező vezetése mellett, okvetlenül ott marad Kréta szigeten és azt csakis igen nagy haderő űzhetné ki a sziget belsejéből. A legkomolyabb események várhatók.

A görög kormány a hatalmaktól a határidő meghosszabbítását fogja kérni és annak elteltével Törökországna k háborút fog üzenni. Általános itt a meggyőződés, hogy a háború elkerülhetetlen és hogy lehetetlen a csapatokat Krétából visszavonni, mert ez az egyetlen biztosítéka az ott lakó keresztényeknek. Görögország a végeletheig elszánt.

Az ostromzár.

Köln, márcz. 3.

A „Köln. Ztg.“ jelenti Toulonból, hogy egy század tengerészkatonája és egy csapat csendő áll készen a hajóraszálásra az esetre, ha Kréta teljes megszállása válna az európai hatalmak által szükségessé.

Berlin, márcz. 3.

A „Voss. Ztg.“ legjobb athéni forrásból azt jelenti, hogy Görögország, bármi is lesz a következménye, magát a hatalmak akaratának alá vetni nem fogja.

György király a hadsereg élén.

Berlin, márcz. 4.

A Tageblatt értesülése szerint György görög király a legközelebbi 24 óra alatt Thesszáliába indul, ott maga áll a hadak élére és onnan üzen hadad Törökországnak.

Levelek.

Győ-Ditró, 1897. febr. 28.

Folyó év Január 9-án tartotta a győditói ipartestület saját zászló alapja javára első bálját, mely anyagilag úgy, mint erkölcsileg fényesen sikerült, mert a zászlóalapnak minden költséget levonva maradt 116 frt és a mely alkalommal felül fizettek:

Ó-topliczáról: Urmánczi János 2 frt, özv. Sovári Ferencné, Benedek Fülöp 1—1 frt, Kolbász Miklós, Fehér József, Czink Gyula 50—50 kr., Smeider János 30 kr.

Tölgyesről: ft. Balogh Lajos, Benedek András, Biró Ferdinánd, Dobribán Péter, Ferenczi István, Karatson János, Lázár István, Lenhárd Miklós, Miklós Zelma k. a. Kis Zakariás Lukács, 50—50 kr., Dániel Kristóf, Dobribán János, Biró Béla, Konez János, 25—25 kr., Botár István, Gyöngyösi János, Kabdebó Vidor 20—20 kr.

Szt.-Miklósról: Hamneczki József 1 frt, Strassell János, Strassell Krisztián, Urmánczi Vértán 50—50 kr., Laczesdorfer T. 20 krajczár.

Alfaluból: Főtisztelendő Zomora Dániel 2 frt, Róth Mihály 50 kr.

Szárhegyről: Oláh Alajos községi bíró 1 frt, Szekula Imre 50 kr.

Remetéről: Novák Gyula 50 kr.

Várhegyről: Czárán Manó 1 frt.

Ditróból: ifj. Császár István 5 frt, Orosz István 1 frt. 50 kr., tisz. Fuchs Gusztáv, Kovács Ignác, dr. Mezei Géza, Száva István, Fót, Takó János 1—1 frt, Tisztelendő Albert Is-

— Mit — más ismét! Ralf, te nem várhatod tőlem, hogy mindig elhiggyem, hogy azt a régi boldogságot nem vetted ki a fejedből. Az utóbbi időben viselkedése azt bizonyította, hogy azt, és engemet elfelejtettél. Mindenki észrevette, hogy Dóra iránt mennyire érdeklődsz.

Dóra iránt! Különös változás jött a Ralf arcára. Szemei elsötétültek a haragtól, keserű megvető mosoly jött az ajkaira. Dóra iránt, ismételte türelmetlenül oh, te jobban értesz, mint hogy azt feltédd rólam! Helén, te nagyon jól tudod, hogy rajtad kívül más nőt soha sem szerettem, és soha sem fogok szeretni; és éppen Dórát képtelenség szóba hozni! Tudom, hogy midőn jelen van minden figyelmemet ő köti le, nem látz, és nem hallz másokat ötlet, választól „Helén hida- gen, hogy soha sem érzed jól magadat míg az oldala mellett nem vagy; hogy bár mit csinálj, vagy kívül beszélj ha ő szobába lép oly nyugtalan vagy, mintha tövisken állnál, egész addig míg hozzá tud menni. Ez ugy fest, mintha azt a szeretőmet, melyet egykor irántam éreztem, ő reá transfz által volna, nem de? tessék bármilyen könnyűen.

— De az nem így! Helén esküdöm, hogy nem így! Ki tette Ralf szívével, hogy én nem így van, a hogy én mondtam?

Ralf habozott, és ismét az a különös kifejezés jött az arcára, ugyan az az álmodozó hang jött szavai. A nyitott ablakon keresztül lopva nézett ki az alacsony kőfalra, hol most Dóra állott kelet felé nézve a szürke tengerre, melynek hullámai egy benső erő által mozgatva haragosan emelkedtek.

— Igen — igazad van, mondta lassan, igazad van; ő valami csudálatos vonzerővel hat rám. A mint mondd, midőn az ő jelenlétében vagyok, soha sem nyugszom addig, míg a közelbe nem megyek. Igaz, hogy bár mit tegyek, vagy bár kivel beszéljek,

tván, Ádám József, Ávéd Joakim, Csiki Alajos, Djelánics Sziveszter, Fülöp József, Fülöp János, Gaál Miklós, Jakab Péter, özv. Kassai Sámuelné, Kapitza Lajos, Keresztes István, Keresztes Gergely, Keresztes Krstóf, Lukács Márton Máttyás Albert, Málík Antal, Miklós István, Puskás Béla, Puskás Bálint, Szatmári János, Stassell Sándor, Vondrácsk Ferencz 30—50 kr.

Melyért fogadják a nemes felülvezetők az ipartestült halás köszönetét!

Ávéd Joachim
ipar test. elnöke.

Deés, 1897 márcz. 2. án.

Az „Ellenzék“ folyó évi 47-ik számában mezőkövesdi báró Huszár Ádám haláláról emlékszik meg méltatva őt mint olyan főtisztviselőt, ki szorgalma és pontosságával közbecsülésben részesült.

Tekintettel arra, hogy a báró Huszár családnak Szolnok-Doboka vármegyében birtokai voltak és itt egy időben szerepet játszott, érdekesnek tartom megemlíteni azt, a miről az Ellenzék nem emlékezett meg, hogy a. i. az elhunyt báró négy fivérével. János, Sándor, Miklós és Károlylyal mint honvédek a szabadságharcot végig küzdötték. Ádám mint tizenhat éves ifju lépett be a magyar hadseregbe s bátyja báró Bánffy János oldala mellett több ütközetben vett részt. A világi fegyverrelétől után Törökországba menekült. Onnan visszatérve, a szabadságharc leveretése után egy ötet, valamint fiverein az osztrák hadseregbe sorozták be.

A megboldogult nemcsak jó tisztviselő, hanem kitűnő hazafi is volt, habár ismert szerénysége nem engedte, hogy haza fiságát fitogtassa.

Két gyermeke maradt hátra, egy fia Pál és leánya Ilona.

Bukaresti levél.

A Bukaresti Magyar Társulat idei febr. 21-én tartotta meg saját helyiségében, ez évi tisztújító rendes közgyűlést.

A gyűlés este 6 órákor vette kezdetét, elnök ref. es. Ferenc Bartalus János vezetésével.

A titkár által elsősorban felolvasott évi értesítőben két kiváló fontossággal bíró nevezetes esemény emelkedett ki a közlemények sorából, első az, hogy a mi edes hazánk Magyarország a lejfolyt 1896-ik évben tartotta meg fennállásának ezeréves ünnepélyét, melyen társulatunk is képviselve volt egy 50 tagból álló hivatalos társulati csoport által az elnök vezetésével, a második pedig az, hogy Magyarország Apostoli királya I. sz. Ferenc József Ő Felsége a lejfolyt évben tett barátságos látogatást a román királyi pár Ő Felségénél, mely alkalommal a bódoló tisztelőg küldöttségekben társulatunk is képviselve volt.

Következett az évi számadás előterjesztése, mely szerint a bevétel 13237 frank 45 bán, a kiadás 12142 frank és 45 bán 1095 frank pénztár készlettel.

Ezek végeztével a kérelmek, indítványok és panaszok letárgyalása után, elnök megköszönte a közgyűlés egyévi bizalmát és állásáról úgy a maga, mint az összes választmány nevében lemondott, felkérve a közgyűlést, hogy válasszon körelnökök-körjegyzőket és ellenőröket, hogy azok vezetésével a hajtatassék végre az új tisztikar megválasztása.

Közgyűlés szükségességeitől tartva a körelnök választást, ki kiáltotta egyhangulag elnöknek ez évre is Bartalus Jánost, ki a gyűlés felhívására elfoglalta elnöki székét s a körjegyzők, ellenőrök megválasztása után

csak ráu kell, hogy ő nézzon, vagy a kezével intsen, és én nem tehetek egyebet mint hogy hozzá menjek. Az iránta való érzéseimet én nem tudom megérteni, sem analizálni. De hogy az nem szerelem, arról bizonyos vagyok. Szeretlem! oh dehogya! A mit én iránta érzek az inkább hasonlít a gyűlölethez, erről te is meg lehetsz győződve.

És olyan kegyetlen harag kifejezése vonult el az arcán, hogy Helén önkénytelenül megrázkodott és aggódni kezdett Dórán.

Eszébe jutott a Ralf ereiben folyó vad vér, és gondolatai visszatértek a Ralf nagyanyjához, a heves véré nyugodt indiai szépséghez, a ki, midőn a férje hátulról megrögzöttét nem vésztette az időt szellemi munkákkal, vagy kísérletekkel, hogy férjének a szerelmét visszanyerje, de történt az, hogy a szíve, midőn férje új szeretőjének az oldala mellett a varemdan állt és aztán a nagy árt a véres tört a saját szívébe martotta.

Helén gyakran hallotta a féltékeny-ségek és bosszunk ezt a történetét; most azonban jutott az, és remélte, hogy a történet el a szívet. Feltette magában, hogy elmondja Dórának, és figyelmezteti, hogy óvakodjék Raltól.

Sokkal jobb, ha a hiányos jegyzéket s ha sem találja meg, mint hogy a kedves Dórának ő általa valami baja történjék, — gondola Helén Hirtelen megváltoztatta a tárgyat és másról kezdett beszélni.

Dóra éppen ekkor lépett be. Dóra, a szoba tulsó végén az ablak mellett álló két ablakra pillantott, aztán egy másik ablaknál levő székre lélt.

Egyik sem vette észre a bemenetelét. A kuzinok a falusi virágarról folytatták a beszélgetést, melyet a következő heten a parkban fognak rendezni; de Helén csakha-

elnökte alatt kezdetét vette a választás, a mint következik: alelnök lett id. Vizi Dénes, gazda Szörnyű Mihály, jegyző Solymosi Lajos, könyvtárnok Debrecei József, rendező a műkedvelő osztályhoz Páldeák Sámuel, pénztárnok Fejes Dénes, ellenőr Bence Szilveszter.

Rendes választmányi tagok lettek: Ábrahám István, Bors Miklós, Onodi Antal, Ábrahám Ferencz, Bara János, Ferencz Antal, Németh László, Végei László.

Pótagok lettek: Hajdu András, Szász Antal János, ifju Birta József, Fejér Miklós, Vajda Mihály.

Rendező mellé műkedvelő osztályhoz bizottsági tagok lettek: Csengeri Balázs, Király Albert, Orbán Lajos, Horváth Albert.

Végül az elnök kihirdette a választás eredményét és a gyűlés éjszakai 11 órakor a legnagyobb csendben szétoszlott.

Mártin Lajos. †

Annak a nagy problémának, hogy az ember a levegőben, mint a madár, kormányozható járműveken közlekedhessen, egy hívatott és haláláig buzgó kutatója Kolozsvárt kiszorított.

A nagy tudomány világos elméjű, puritán életű férfi, Martin Lajos egyetemi tanár tegnap reggel Kolozsvárt meghalt. Martin halálát egyaránt fájja az övegye, őt árvája, a magyar társadalom és a magyar tudomány világ.

Családjának élő, a társadalmi életben kedvelt s a tudományos világban európai híré férfi volt Martin Lajos, a ki nagy, hosszú, kemény utat volt kénytelen megtenni, míg az egyetemi katedrára jutva, kedvencz eszméjének a repülés titkainak tüzetes tanulmányozásával foglalkozhatott.

Martin Budán született. — 1848-ban a budapesti egyetemről állott a szabadságharcba tüzérnek, végig szolgált a nemzet önvédelmi harcát. Ezért besorozták, Olaszországba vittek. A műszaki ismeretek birtokában levő katonaszu szolgálat után a hadmérnöki karh lett és ott főhadnagyként.

Az ötvenes évek végén megszabadulva a katonaságtól, mérnök lett. Azután Körömczibányán, majd Pozsonyban tanár. A tanári állástól a távira szolgálatába szegődött. Mint gondnok, később mint táviraigazgató Kolozsvárt szolgált. 1872-ben egyetemi tanár lett Kolozsvárt. Ez időtől kezdett foglalkozni kedvencz studiumával, a repüléssel. Sok megfigyelést tett a madarak repülését illetőleg, ezeket egybe vetette a francia megfigyelők adataival. Számításait a bel és külföldi tudományos folyóiratokban a szakférfiak bírálata alá bocsátotta. Elismeréssel adóztak érte és számításai alapján Wellner berlini mérnök és mások számos kísérleteket tettek. Ő maga is több rendbeli repülő gépet komponált, a melyeknek a praktikus célok szolgálatára szükséges részletes módosításat azonban már nem volt ideje és ereje keresztül vinni. Jókai jövő század regényének öreg Tatrangi Dávidja a ravatalon fekszik, mielőtt nagy művét befejezte volna. Vajon fia, követni fogja-e s apja nyomdokain haladva, megoldja-e majd a nagy problémát?

Az elhunytat holnap szombaton d. u. 3 órakor helyezik Gyár-utca 9. sz. háztól örök nyugalomra.

Martin elhunytáról a család, az ágostai evangélikus egyházközség, melynek gondnoka volt, külön-külön gyászjelentést adott ki.

A kolozsvári F. J. tud. egyetem tanácsa elhatározta, hogy az elhunyt halála felett fájó részvétet a gyászoló család előtt külön iratban fejezi ki.

mar észrevette, hogy a Ralf figyelme eltért a tárgytól, hogy nyugtalan lett és aggályos pillantásokat vetett azon ablak falke felé, hol Dóra állt.

Helén megrejtett és a meglepetés kiáltása tört ki az ajkáról.

— Dóra itt van! Mily csendesen kellett bejönni! Nem tudtam, hogy ő a szobában van, hát te tudtad? — kérde.

— Igen — ámbár nem láttam, de éreztem, hogy itt van, — mondta Ralf haragos türelmetlenséggel a hangjában, a mi úgy hangzott, mintha kelleniül bár, de ezt a vallomást kénytelen volt tenni.

Helén nem szólt semmit, — csak Ralfra nézett és várakozott és nagyon rövid idő múlva, éppen a hogy előre gondolta, Ralf valami melegséget mormogva ott hagyta őtet és ahhoz az ablakfülkéhez sietett, hol Dóra hátra volt dőve a székeiben és egy nagy pávatoll legyezővel legyezte magát. Dóra mosolygott reá a legyezője felett, a mint feléje közeledett és vele szemben a fülkében megállott a falhoz támaszkodva. Annak a mosolynak és tekintetnek milyen különös hatása volt reá! — gondolta Ralf. Meglátszott őtet igézni, érzékeit megérinteni, akaratától megfosztotta.

Dóra nem szólt pár pillanattal csak reá nézett. Az ablak nyitva volt; és azon keresztül a távoli menydörgés moraja hallzott és a hullámok zúgása, a mint a parton megtörték; villám cikázott át az egen s a reákenő hőség mind nyommasztóbb és türelhetlenebb lett.

Helén csendesen állott a szoba legtulsó végén, kíváncsian nézte Dórát és Ralfot. A kuzinja arcát jól láthatta azon tükörről, a mely vele szemben a falon függött. Mily fehér és merev és természetellenes lett az és mily különös türes tekintet jött a szeméből! (Folytatása következik.)

Az elhunytól magyar és latin nyelven ad ki gyászjelentést a magyar tudományos világ és a külföldi egyetemek részére.

A kolozsvári orsz. történelmi ereklye muzeum is gyászlobogót tett ki, tiszteleti tagja elvesszte alkalmából.

A kolozsvári honvédegyet pedig lobogó alatt testületileg jelenik meg. Nyugodjék békével!

Az E. M. K. E. ügyéhez.

Sándor József urnak és testőrségének gyönyörűsége telik abban, hogy nap-nap mellett beszéltessek az E. M. K. E.-ről. Ők, ugy látszik érdekükben levőnek látják, hogy az E. M. K. E. presygeje és nymbussa a cause cebebré-k világításába helyeztetik és ez által felmentenek bennünket a hallgatás kötelezettsége alól. E meggyőződésben egy pár megjegyzést tesztünk az E. M. K. E. dolgának újabb fázisáról.

Ismételjük, hogy az E. M. K. E. hivatalosan őrzött actáinak a Sándor József ur hűségének való tömjenezése czéljából történt nyilvánosságra hozatalát helytelennek tartjuk. E vélekedésünkben nem ingat meg a „Kolozsvár“ tegnapi számának „Fogalomzavar“ cz. cikke, a melyek Krafftandrukjai csak azt igazolják, hogy még mindig nem általános ismert Kinczei Gábornak az az örök szép mondása: „Ne kapaszkodj a szavak egérfarkába, midőn fel kell szállnod a szellem sas szárnyaival!“ A „K—“ se vitatkozzék hát a felől, hogy az E. M. K. E. irattárán őrzött okmányok hivatalos jellegű okmányok-e vagy csak a diskrét természetű iratok?

A tény az, hogy azoknak a „diskrét okleveleknek“ a közlésére szükség nem volt s közléstük felkelti azt a gyanút, hogy a titkár ur már is megkezdte beváltását ama felegetésének, hogy ő „leleplezi“ a diskrét természetű dolgokat. Már pedig ezek a „leleplezések“ mindenről tanuságot tehetnek csak arról a krisztusi türelemről nem, a melynek a titkár egy példányképét tekint magát.

Tehát már csak a titkár ur szempontjából sem kellett volna a jelzett dícsériadák közléséhez folyamodni.

De ha a leleplezések ilyenén megkezdése alkalmas arra, hogy visszatetszést szüljön, az a mit a titkár ur tegnapi előtti nyilatkozata tartalmaz: egyszerűen comicus.

A titkár ur felkap egy jegyzőkönyvi kivonat vesszőparipájára s annak határoló kiabálja, hogy ő nem marta el az E. M. K. E.-től Haller Károlyt, mert hisz Haller lemondott a működő alelnöki tisztről, — működő-alelnöki tisztt pedig nem létezett.

Nós hát nem üzzük-fűzzük a vitát e tény felett, de ezennel ünnepélyesen megkérdézzük Sándor József urtól, hogy ha Haller nem volt működő alelnöke az E. M. K. E.-nek, ő, mint a szabotázsnak, a törvényességnek és a rendnek hivatott őre s védelmezője, — mint tűrhettele lenne a czimnek az együletkebelében való hivatalos használatát? Már pedig nemcsak eltűrte, de azt a czimtet ugyszólván ő creálta, mindenesetre azonban hivatalosan és gyakran ő is használta.

Azt beszéltek akkor, mikor éppen a titkár ur komitnikében és egyéb értesítéseiben igen sokszor találkoztunk dr. Hallernek, mint működő alelnöknek szerepléséről szóló részletekkel, hogy ez tünnetes és akar lenni az E. M. K. E. egy másik alelnökével szemben.

Am Sándor ur most megelégedezik mindenről s azt hiszi, hogy minden vádat megsemmisít egy oly határozat publicálásával, a melynek ha van jelentősége, ugy az az ő eljárássára is a szelid helytelenítés árnyékát veti.

Egy tekintetben azonban elismeréssel tartozunk Sándor ur nyilatkozatának. Annnyiban t. i. hogy korábbi hírlapi állításokkal ellentétben, sziveskedett constatalni, hogy az „Ellenzék“ nem azóta támadja őt, mióta az a bizonyos „nagy csoda“ megeseit a kovász-nai választókerületben.

Nincs is más különbség az előző és a mostani támadások tekintetében, minthogy akkor, mikor először támadtuk a titkár urat, egy concurrens ellenzéki lap megindításával fenyegetett meg bennünket. Most pedig a kir. törvényszékkel és a Nemesissel fenyeget. Hát mi ez utóbbi büntetőbírósi hatáskörét nem ismerjük annyira, mint Sándor ur, de ha oly illetékesen kopogtat ennél, mint amannál, — ugy bizony vesztett pere van.

Mert hát miért is panaszol Sándor József ur?

B-ösletésért és rágalmazásért. De hisz ha ezek a delictumok nem saját útján követetnek, a mint hogy jelenben nem ily uton történt sértésekről beszél S. J. ur, akkor a

kir. törvényszék nem is illetékes bírja a Sándor ur panaszáinak. Ezt tudnia kellene egy törvényhozónak. Avagy ezzel is ugy van Sándor ur, mint a „koronatanu“ fogalmával? No de persze ezek a dolgok nincsenek benne sem az ő testamentumban, sem az E. M. K. E. tilések jegyzőkönyvében, sem Kolozsvár városa szervezeti szabályrendeletében.

Végül a „Nemzet“ egy e tárgyban felszólaló cikkének egy tévedésére kell reflectálnunk. Azt írja a „N—t“, hogy az E. M. K. E.-t kezdettől fogva lefoglalta az ő czéljai számára a pártpolitika. Nős hát ebben a kérdésben t. i. aaptársunk rosszul van informálva. Az E. M. K. E. első tisztikarában tulnyomó volt az akkori kormány híveinek a száma. Elnöke Bethlen Gábor gr. akkor még főispán volt, titkája Sándor József ur tagadja, hogy valaha ellenzéki lett volna, akkori négy alelnöke közül egy kormánypárti képviselő, egy másik a helybeli kormánypárt alelnöke volt s csak az egy Bartha Miklós volt egyedül batározottan ellenzéki a tiszti karban.

Igaz, hogy később ez az arány némi részben változott, de éppen Sándor József vitatta még csak nem régen is elaphasábjain, hogy e változásban semmi czélzatosság nem volt, hogy az E. M. K. E. nem szolgált pártpolitikai tendenciákat. Ajánljuk a N—nek, hogy mielőtt tovább érdeklődnek az E. M. K. E. ügye iránt, vegyen tudomást az ilyesmiről.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, március 5.

— Nyilatkozat A. Kolozsvár, márcz.

3-iki számában a napi hírek közt „Az Émke jegyzői karának lemondása“ czimű közlemény végén személyekre vonatkozó azon állítás, mintha én bárminő tiltakozást, akár a directorium febr. 12-iki ülésén, akár azóta bejelentetnem volna, vagy annak bejelentését szükségesnek tartanám, minden alapot nélkülöz és a valóságnak meg nem felel. Kolozsvár, 1897. március 4. Balogh Károly ref. coll. tanár, az E. M. K. E. jegyzője. (Tehát még sem olyan egyhangú a lemondás, a mint azt aaptársunk a „K—r“, tendenciozusan hircszátele.)

— Czákó Lajos elgázolásáról szóló hir. Tegnap délután Kolozsvárt az a hir terjedt el, hogy Czákó Lajos kolozsvári építész, kinek szakmájában kiváló alkotó tehetségét számos monumentális épület és izléssel épített nyári lak dícséri városunkban s kinek Budapestén is van virágzó építési vállalta és irodája, villamos vasut elgázolta. Növelte e hir hiteltel a „K—r“-nak egy távirata is, mely a Czákó Lajost éri szerencsétlenséget közölte. Mi még tegnap utána jártunk a dolognak s megtudtunk azt, hogy Czákó tegnap reggel Kolozsvárt volt s a reggeli gyors vonattal Brassóba utazott.

Tényleg ma reggel Brassóból érkezett tőle expresz levél, a melyben kolozsvári fradájának ad üzleti utasításokat.

A tévedés különben a villamos által elgázolt egyénre nézve onnan származott, hogy Schauer Jakab téglagyári ügynökél, midőn hulláját össze zedték, több megrendelő levelet találtak, miket Czákó állított ki az építési vállalatához szállítandó téglák anyag szállítására. Midőn a közlésnek tájékoztatására ezeket megírjuk, örülünk, hogy derék polgártársunk szerencsétlenségének híre, a valóságnak nem felel meg.

Itt közöljük egyttal a szerencsétlenség leírását is, a budapesti tudósítás nyomán:

A villamos ma ismét halálra gázolt egy szerencsétlen embert: Schauer Jakab pápai születésű meggyenyölöz esztendőn ügynök az áldozat. Délelőtti 11 óra után a Fűrdő-utczából a Szerecsen-utczába akart menni, a mikor a Váci körut tulsó oldalához közel ért, egy teherszállító kocsi előtt átszaladt; ez volt a veszte; éppen abban a pillanatban száguldott arra az Ö-Budáról jövő 51. számú villamos, Schauer nem láthatta a vágatva közelgő kocsit mert ernyőt tartott az arca elé. A villamos elkapta és a sinekre lökte. A kerekék átmentek a testén. Schauer néhány percznyi szenvedés után meghalt. A villamos üzess morzsolta a medence-csontját s két czombját többől lemeteszette. Csakhamar megérkeztek a mentők, a kik azonban már nem segíthettek rajta. A rendőrség kihallgatta a villamos kalauzát, a 117-es számú Sziggyártó Jánost, a ki azt állítja, hogy csontögetés, hogy már nem volt ideje megállítani kocsiját. Schauert beszállították a törvényszéki orvosnati intézetbe. Hozzáátartozott, a kik a Szondy-utczában a 6. számú házban laknak, értesítették a szerencsétlenségről.

— Az E. M. K. E. gyermek jelmez estélye, mely tudvalevőleg folyó év március hó 18-án a Nemzeti Színház helyiségeiben lesz Kolozsvárt, igen fényesnek és sikerültnek ígérkezik. A rendezés élén özv. báró Bánffy Zoltánné, Teleki Erásbet grófnő áll, mint elnök. Védő aszonyságok meggyerettek báró Bánffy Ernőné, Bókány Józsefné, gróf Haller Györgyné és báró Wesselenyi Beláné. A jegyek kizárólag a Nemzeti Színház pénz-

ánál válthatók, vagy jegyezhetők elő. A meghívók szétküldése nem sokára kezdetét vesz.

— **Szobor bál.** Mint az előjélekből mind jónak kitetszik, a városnak a Mátyás-szobor javára rendezendő holnapi bálja fényes anyagi eredményt fog felmutatni. Eddig elérték: Baró Bánffy Albertné, Bucey József, Deák Albe, Csávás Gyula és Csávás Gyuláné 5–5 frt, Hegedűs Sándor 50 frt, Kilyén Sándor 2 frt, M. Mayer Ödön 10 frt, Rucska Lajos 25 forint, Szilágyi György 5 forint, Vécsey Sámuel, D. Deák József és gróf Wass Albert 10–10 frt. A táncszalag holnap este pontban 8 órakor kezdődik. A talp alá való Pongrácz Lajos fogja tizenegyet magával huzni.

— **Virágbazár.** A márciusi virágbazár rendező bizottsága felkéri ismételtlen mindazokat, kiknél bazárjegy van, hogy hűtfőig a megmaradt jegyeket és a pénzletételt bevitelre hozzák. A jegyeket a bazárban 11-én nyitják meg, s addig a jegyekkel való elszámolást a rendező bizottság okvetlenül meg kell ejtse.

— **A közelebbi „Itthon”-estély.** Az „Itthon” a jövő hét péntekén (márczius 12-én) rendezi legközelebbi estélyét. Meghívott vendégeinek szíves figyelmét már jó előre felhívjuk erre a estélyre, mely a szokottnál nagyobb szabású lesz.

— **Nemzeti színház.** Tegnap este a kolozsvári nemzeti színházban közepes számú közönség jelenlétében másodszor került színre a „Fra Diavolo” rengényes opera. A főszerepeket M. e. Mihály feltűnő indiszpozícióval énekelte végig, ennek dacára néhány ének-számát a közönség megtapsolta. A többi szereplők közül különösen Forray Ferike vált ki, ki Zerlina vezér énekpártját igen szépen exequálta. A közönség minden szám után zajosan megtapsolta és ismételt kihívással tüntette ki a tehetséges ifjú színészt. A többi szerepek K. assy, V. árad, L. ány, Edit, Vendre, L. ány és Török között voltak. A zenekar különösen a nyitány gondos eljátszásáért érdemel elismerést.

— **Honvéd temetés.** A kolozsvári honvéd egyet tagjai testületileg jelennek meg Márti Lajos temetésén szombaton délután 3 órakor. Gyülekezés a gyászszobánál a gyár-utczában.

— **Veszélyeztetett személybiztonság.** Az „Ellenzék” már több esetben felszólalt a miatt, hogy az utczákon kóborló kutyák veszélyeztetik az életbiztonságot és sürgették a hatóságok oly irányú intézkedését, mely eljött vegye a veszedelemnek. Javaslatba hozták a kutyák szájkosáráról való ellátásának kötelező kimondását. Mindezen felszólalásaink mindenkori süket fülekre találtak a hatóságnál. Holott nap-nap után merülnek fel esetek, melyek a hatósági intézkedés foganatba vételét szükségessé teszik. Tegnap is egy a főtéren bódorgó dog egy férfit a karján megmárt, egy urnót pedig szintén megtámadott. Mindketten azonnal megterítették a panaszt a rendőrségnek, mely azonnal biztatva a panaszkodókat, hogy — „az ügy el lesz intézve”. Hát mi ezzel nem látjuk a dolgot elintéztetnek. A kóborló kutyák részéről fenyegető veszedelem sokkal nagyobb, semhogy az egyes esetek jó rosszul való elintézése segítse valamit ez állapotokon. Itt győzködni kell a helyzeten javítani. Erre pedig egyetlen eszköz, ha a hatóság rendelkezégre kötelez minden kutyatulajdonost arra, hogy kutyáját csak a szájkosárral ellátva bocsáthatja ki az utcára. Persze gondoskodni kell aztán arról is, hogy a kik a rendelkezést megszegik, példás büntetésben részesüljenek. Azt hiszik, az emberek életbiztonsága elég komoly ok arra, hogy ezt a rendelkezést a hatóság mielőbb életbe léptesse.

— **Hangverseny.** A kolozsvári zeneconservatorium tegnap este fényesen sikerült hangversenyyel ünnepelte meg a híres dalnok Schubertnek az emlékeztetét. A közönség szorongással megtöltötte a Redoute nagyertermét, s különös érdeklődéssel kísérték a műsor minden számát. Az első darab Schubertnek „Simfonia andante con moto”-ja volt, melyet a conservatorium működő tagjai és az 51-ik ezred zenekara adták elő nagy tetszés mellett. A Farkas Ödön helyes zenei érzéket s az előadók vasfoglalat dicséret ez a sima, tökéletes előadás. Hasonló élénkséggel s finomsággal mutatták be az Indulót is nagy zenekarra, mely zajos tapsot aratott. A női és férfikarok és nagyzenekarra írott öröksej Mirjam diadal induló pedig éppen megérdemelte azt a valóban lelkes fogadtatást, a melyben a közönség részesítette Urbancz Tini k. a. átható kellemes sopránja mindig átcsengett a hatalmas zenekar által produkált kíséretben s diszkrét finom énekét mindenki élvezettel hallgatta. Ugy a férfi, mint a női karról csak dicsőítő emlékeztetünk meg. S úgy értesülünk, hogy a conservatorium a legközelebbi vasárnapon megismétli a hangversenyt még pedig egy nemes és jótékony cél javára. Ugyanis Farkas Jánosnak az intézet hegedű tanára-

nak fia ifj. Farkas János a kitűnő hegedűművész, nehéz betegség szegelte ágyhoz, s ennek a derék ifjunak a felsegítésére fogják fordítani a hangverseny jövedelmét, s mi reméljük, hogy a közönség ettől a nemes céltól sem vonja meg a támogatását.

— **Heller Jakab** tegnapi hirdetésében fontos sajtóhiba csúszott be, melyet ezenel helyreigazítottunk. A Serárpa csiraképessége melyet e hirdetésben ajánl, nem 38% hanem 98%.

— **Kisküküllő megye új tanfelügyelője.** Schwetz Vilmos, a budapesti tankertlet volt segédtanfelügyelője a napokban utazott el a fővárosból Diosd-Szent-Mártonba. Az új tanfelügyelő vasárnap vette át hivatalát, a mely alkalommal tiszteltet nála a város tanári és tanítói személyzete.

— **Följelentés a miniszterelnök ellen.** A budapesti királyi tábla első tanácsa szerdán foglalkozott azzal a följelentéssel, a melyben Molnár János apát levéltitk megértésével vádolja Bánffy báró miniszterelnököt. A tábla jóváhagyta a járásbíró végzését, mely tudvalevőleg visszautasította a följelentést, de más megokolással. A tábla szerint ugyanis nem kellett volna mérlegelni, vajjon forog-e fönn levéltitk megértése vagy sem, hanem vissza kellett volna utasítani a följelentést azért, mert Bánffy semmi aktív cselekedetet (?) nem fejtett ki, hogy magát a levél birtokába helyezze.

(Hát a mikor a levelet átvette és azt felolvasta: ehben nem nyilvánvaló semmi aktív cselekedet? Hát akkor mi is ez tulajdonképpen?)

— **Egy kereskedőség öngyilkossága.** Debreczenből írják: Egy fiatal, 18 éves ifjú tegnap este agyonlőtte magát. Vajna János róm. kath. vallás, tordai (Erdély), születési kereskedőség, ki Kontsek Gézálnál volt alkalmazásban, varga utcai lakásán, este 6 órakor egy 9 mm-es forgópisztolyal a szájába lőtt s mire szállásadója a lövés zajára hozzá sietett, a fiatal ember már holtan hevert a padozaton. Vajna három óra óta volt alkalmazásban Kontsek Gézálnál, szorgalmas, jóra való fiatal embernek ösmerték s főnöke is megszerette. — Az öngyilkosság napján délután három órakor szabadságot kért főnökétől, mit megkapva, hazament. Lakásán levelet írt s hat órakor meglötte magát. Az értesített központi rendőrség részéről Fismann József polgári biztos és Ujházy Károly ker. orvos mentek a helyszínre, de már csak a beállott halált konstatálhatták és kiszállították a kórházba. Az üzletben panaszkodott gyógyíthatatlan betegsége miatt s legnagyobb valószínűség, hogy ez adta kezébe a fegyvert. Hát levelet hagyott hátra, melyeket a rendőrség makébesített a címzeteknek.

— **A bilincs hatalma.** Zala-Szentgrótról táviratozzák a F. H.-nak, hogy a németfalvi vallás-alapítvány s ezzel határos erdőségekben hosszabb időn keresztül nagy mennyiségű haszonfát loptak el s minthogy a személyzet sohasem tudta megfogni a tolvajt a csendőrséghez fordult. A csendőrség az erdőtolvajt nagy fáradsággal kinyomozta Nánthán József örvényeshegyi lakos személyében, a ki a lopást beismerte, s azt is bevallotta, hogy a lopott fából Dombi László, csányi körjegyzőnek 2009 darab szőlőkarót adott el. Erre a csendőrség a körjegyzőt meglepte és vallatásra fogta, követelte tőle a karók megmutatását. A megrémült körjegyző esküdözött, hogy semmit sem tud a karokról, mire az egyik csendő a jegyző mellének szegte a szuronyát a többiek pedig elővették a bilincset, hogy az orgazdiát vasra verjék. A mint a bilincs megcsörtent és a körjegyzőnek a tekintete a hideg vasra esett, töredelmesen bevallott mindent s a karókat is megmutatta. Az egész nagy rakás karót elkobozták bűnelgyanús s a hűtlenül sáfázkodó körjegyző meg a tolvaj ellen megindították a büntvádi eljárását.

— **A föld kincsei.** Newfoundlandból jelentik, hogy Lawbanegy bizottság geológiai kutatásokat tartott a kormány megbízásából. A kutatás eredménye az lett, hogy a bizottság rengeteg területi ölm és ezüst ereket fedezett fel. Az erek 1600 méter hosszúak és 5,50 méter szélességűek. Azonkívül aranykvarcra is akadtak Saint-Jeantól északra 320 kilométer távolságban.

— **A mai gyerekek.** A berlini iskolai igazgató egy anyát levélben figyelmeztetett arra, hogy 10 éves fia már huzamosabb idő óta nem látogatja az iskolát. Az anya a felettégyen meg volt lepve és azonnal „kérőre vonta a kis fiát. A gyerek a következő hazugsággal próbálkozott védekezni: — Azért nem mentem el az iskolába, mert nincsenek előadások, a tanár urak sztrájkolnak.

— **Külső használatra.** Testrészek fájdalmi, csúszos és kövesséyes bajok és mindennemű gyuladások a „Moll féle francia borszer”-szel gyógyíthatnak biztos sikerrel. Egy üveg ára 90 kr. Szétküldés naponként utánvétellel Moll A. gyógyszerész, és. k. udv. szállító által Bécs, I. Tuchlaeben 6. A vidéki gyógyszerbárakban és anyagkereskedésekben határozottan Moll féle készítmény kérésre az ő gyári jelvényével és aláírásával.

Városgazdai levelek.

IV.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Mást nagyun ju kedvem van.

A minapában pedig ugyancsak elfagott a szamaruság mikor olyasmat az újságokban, hogy az in Falt Dalfi idtűs kalligam nagy szegénységbe esett.

Hijába a rakan irlmeket nem lehet eltitkálni, én is elibb nagy sajnálkozásomban azt gondoltam, hogy miért is nem lett ti is valahol városgazda? Ha már olyan szípen jutulattat, a többi gazdai teendőket is bizonyosan tudta volna.

Nem olyan ördügi mesterség az és egy nagyán já aiala van. Az ember akár megnyit busul, még is csak van egy kis kenyere. Pedig ez ám fűdalug Szerkesztő ur!

Hát a mint így hányam velem az ti sorsát a fejembe, eszembe jut, hogy kellene a riszére egy kis pinzt gyűjteni. De ezt Gazi a szugám nem helyeselte.

Aztán magam is meggondoltam, hogy igyis-ugyis sok pinz vándoralt túllink arra Bics fel, mit tudítsam még magam is? Pedig lehet, hogy mást az egyszer nem jut gondaltam.

No de mást már mindegy, ami kisik nem malik, még mindent juvá tehetek, csak . . . csak . . . legyűnt tul a fajsangan.

Bizany Szerkesztő ur, ilyet már rígen nem látott a világ, a milyet mást mi csinálunk. Ugy ervendtem mikar a Juzsi szugámul meghallattam, hogy a csilagak taldnak, a haldat pedig finyes sugaras meleg napnak villem egyszerre. Visszagondoltam az én galválrságamra, mikar mig in is fejérmellinybe, frakba és lakcipőbe kurjagattam, reggel fel, hogy „suse halunk meg!” Csak rá gondaltam szerkesztő ur is ugy elfutott a melegség, ugy neki hevültem, hogy szerettem volna átülni az öreg tanácsházat.

Már gandalhatja szerkesztő ur, hogy miről beszilek, hiszen ipen a lapjából is olvastam, hogy mi városi tisztviselők a tektis. és nagyaság város atya uraságakkal egy szíp finyes mulatságot csapunk.

Hogy ne lenne hát nekem mást ja kedvem szerkesztő ur?! . . . Hiszen in valnék tán a város gazda is mikar a város mulat talán ekkar is in leszek a gazda? . . . Az igaz, hogy mig nem kaptam meg a rendeletet, hogy mit fagjak csinálni, de már előre is elképzelem, hogy mennyi ünnepeltetésnek leszek in asztályassa is hogy fagjak in barát-kazni az in juakarummal.

Eldűsz is paharat fagak emelni a legigazságosabb város atyára, Sa . . . tyhű! . . . majd mit mandak . . . szerkesztő ur? . . . baj van! Mást jut csak eszembe, hogy vige mindennek, ada a ju mulatság és ada van a ju kedv . . .

Na az igaz, hogy az ember soha sem tudja mire virad. De hogy is mandjam csak, hiszen a szerkesztő ur talán már azt is tudja, vagy ha nem tudja, megmandam, legalább tanácsot ad, hogy mit tevis legyek?

Ejnye ejnye, hogy a földbe esett ez a gandalat. Mandjam vagy ne mandjam? . . .

Szerkesztő ur! de nehangy ki kaczagjan? . . . mert így van a nagy mandam, hogy nekem a legnagyobb városatyával egykoruak elintézetlen affairam van. Mást már mit tegyek, hogy legyek in egy aljan városatyával egy fedl alatt, a kire nagyon dühös vagyok? Megül a mireg, vagy legalább is kamaly beteggé leszek a nagy alhatatosságuk, ha mindent magamba kell fajtannam.

Hm — hm, szerkesztő ur, de hátha az a rettenetes nagy városatya, még azzal sem fag megelgedni, hogy in mindent magamba fajtjak? Hátha újra azt mandja nekem, a mit a ju multkar mandatt? . . . tyhű! . . . világusitson Szent Gergely in rügtün virt ontok!! . . .

No-no, de majd neki tűzesedtem, pedig mást jut eszembe, hogy nincsen is kamaly okom rá. Milyen csacsi is vagyok in, hiszen előbb is gandalhattam volna rá, hogy a mi halunk maskara bál lesz, . . . gy van, persze, hiszen mandta az in Juzsi szugám!

Na? . . . is mi van ebben ju? . . . Bizany tudtam, hogy rajtam kiűl kevesen találtak volna ki. Nagyszerű gandalat, igazán nagyszerű! . . .

Felültűzöm maskarának, hu, de szípen fagak kinizni, aztán mig a mellett — na, ez már aztán igazán pampás titlet! — el is fagam intizni a fűben levő ügyemet. Mandham, ezt jul ki eszeltem. De milyen maszkat szereznek? Áhá! tudam in már . . .

Szép fehér pikét dalmányt reszek, gyengyház gambakkal, pírás, pagszás, nagybajusz arczot öltök és fűin pörge kalapat csapok a fejembe. Magyar nadrag zsinórozva, sarkantytus csizma is szíp fehér kötény a melyeknek a felsarka fel lesz akasztva. Az oldalamról sárga pitykegombbal kirakott késtárt fag lecsüngen, fűin haszsu késékek megrakva, a vállamra pedig pampás taglot vetek, a milyennel rígen bikákat ütöttek.

Olyan helykin lípegetek, hogy senki se fagja gandalni, hogy in vagyok in is, ha megharagszam a nagy taglómat, tudam, hogy fog huzódni az a rettenetes nagy városatya. Gandam lesz rá, hogy ott villagassam mindig mellette, is mikor látam, hogy fil, akkor bele fagak kűni in rügtün ki hívam párs viaskadásra. Hely, milyen ilvezet lesz, mikar majd ez a megijedt városatya segidein elűt baesánatot fog kirni is in nagylelkűen megbacsát nek a multakir, a jelenir is, a jüvűrt egy szerre! . . .

Ez lesz a pampás dalag tektis. szerkesztő ur, kívált ha mig a nagy szűnőra elűt sikerül, hogy aztán felfedezhessem magamat is, mint lavagias emberhez illű vigan tölthessem be a gazdai szerepemet.

Hagy mikippen fag ez a szíp tervem sikerűlni is, hogy már is milyen esel van ebbe a dulgaba, azt csak a nagy muri után fagam elmandani, mert ha mást elfecségnem, hogy tarthatnám aztán rettegisbe az in rettenetes ellenfelemet?

Mást tehát csak szerencse fell . . . Pár nap múlva ha minden jul megy, lesz bikesig is becstlet

A tekintetes szerkesztő urnak titkas hive Cecccc.

KÖZGAZDASÁG.

A Székelyudvarhelyi székelyegyleti első takarékpénztár XXI. évi összesített zárszámadása.

Forgalmi kimutatás 1896 január 1-től december 31-ig. B e v é t e l. Készpénz 1896. január 1-én 25943 frt 89 kr. Betétek 2642. tételben 311345 frt 85 kr. Visszafizetett váltók és kötelezmények 3573898 frt 69 kr. Befizetett kamatok 105310 frt 70 kr. Befizetett kezelési díjak 14665 frt 69 kr. Befizetett késedelmi kamatok 392 frt 83 kr. Visszleszámitolt váltókból 1076525 frt 25 kr. Sz. kereszturni fiókinkeztetből, a főpénztár 24728 frt 99 kr. Parajdi irodától, a főpénztár 172790 frt 15 kr. Sz. kereszturni fióknak, a főpénztártól átvett érték. 94145 frt 51 kr. Parajdi irodának, a főpénztártól átvett érték. 20841 frt 84 kr. Parajdi irodának, a főpénztártól visszesz. váltókból 141735 frt. Visszatartott betéti kamatadóból 5686 frt 58 kr. Nyomatványdíjakból 1687 frt 83 kr. Megterített irodai költségből 230 frt. Megterített perköltség előleg 300 frt. Megterített fizetési előleg 260 frt. Házber és ingatlanok jóvadelméből 905 frt 56 kr. Ingatlanok eladásából 729 frt 44 kr. Osztr. magy. bank Giro számla 2077 frt 09 kr. Összesen: 5574200 frt 89 kr.

K i a d á s. Kifizetett betétek 1981. 316545 frt 79 kr. Kifizetett és tökécsített betéti kamatok 57910 frt 03 kr. Leszámitolt váltók és kötelezmények 3711821 frt 97 kr. Visszleszámitolt váltók 905008 frt 80 kr. Visszleszámitolt váltók kamatai 12865 frt 87 kr. Sz. kereszturni fiókinkeztetnek a főpénztár 94145 frt 51 kr. Parajdi irodának a főpénztár 162576 frt 84 kr. Sz. kereszturni fiók, a főpénztárnak átadott értékért 24728 frt 99 kr. Parajdi iroda, a főpénztárnak átadott értékért 30830 frt 15 kr. Parajdi iroda, a főpénztárnak visszesz. váltókból 141960 frt. Rendes fizetésekért 15669 49 kr. Irodai költségeikért 2976 frt 54 kr. Napi díjakért 3917 frt. Jövedelmi pótdó és illetékért 4474 frt 29 kr. Betéti kamatadórért 5791 frt 02 kr. Ügyvédi előlegért 2900 frt. Fizetési előlegért 100 frt. Tisztviselők nyugdíjalapjáért 569 frt 96 kr. Kifizetett osztalékért 8004 frt. Jótékonykezelt 600 frt. Ingatlanokért 7866 frt 82 kr. Értékpapirokért 13866 frt, Sz. kereszturni intézeti házért 28864 frt 77 kr. Osztr. magy. bank Giro-számláért 1644 frt 82 kr. Készpénz 1806. december 31-én 18562 frt 23 kr. Összesen: 5574200 frt 89 kr. Székely-Udvarhely. 1896 decembér hó 31-én. Ugron Gábor, igr. elnök. Barabás Lajos, f. i. igazgató Dr. Kovács Gábor, i. igazgató. Bartha Károly, pénztárnok. Szentgyörgyi Mózes, f. i. pénztárnok. Vitális Elek, i. pénztárnok. Pál Adolf, könyvvizsgáló. Wolff József, f. i. könyvvizsgáló. Pál Gyula, i. könyvvizsgáló.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” táviratai, telefon tudósítái, és sürgöny-levelei.)

Morzsányi lemondása.

Budapest, márc. 6.

A képviselőház mai ülése elején Szilágyi Dezső bejelentette Morzsányi Károlynak a képviselőségről történt lemondását.

A bejelentést mély csöndben hallgatták végig, de aztán a folyósón megeredt a beszéd:

— Végre megszégyelte magát, mondották a képviselők pártkülömbőség nélkül.

Ezután folytatták a kultuszvitát, melyhez először Török Bertalan szólott kormánypárti szempontból. Márjai a javaslat ellen beszélt.

Berzeviczy hosszabb beszédben szólott.

Kis Albert különösen az „Ilen kelt ki, hogy a kolozsvári egyetemen a miniszter által tervezett egyesült protestáns és román fakultást nem hajlandó acceptálni. Ilyen fakultások felállításával az egyetemek felekezeti vé lesznek. Végül kikelt a turterhelés ellen.

Utoljára beszélt Komlosy a javaslat mellett.

Fejérváry megy.

Budapest, márc. 5.

A „Neu Freue Pr” megerősíti a hirt mely szerint Fejérváry báró lemond a honvédelmi miniszteri állásról. A miniszter ur nyugdíjba megy, de csak a kiegyezés után.

Törvényjavaslat a mentelmi ügyekben.

Bpest, márc. 4.

A mentelmi jog szabntos megállapításának kérdésével a képviselőház

mentelmi bizottsága mára mult ciklus alatt foglalkozott és Nagy Sándor dr. képviselő új törvényjavaslatot is dolgozott ki ez ügyben, a melynek tárgyalása azonban a képviselőháznak idő előtt történt felosztásával megszakadt. A mentelmi bizottság most — mint a „Kel. Ért.” jelenti — már a jövő heti üléseiben újra tárgyalás alá veszi és folytatólagosan megvitatja az új törvényjavaslatot,

A magyarok oláh fogságban.

Bukarest, márc. 4.

A napokban jelentették, hogy 40 magyar favágót román csendőrök elfogtak és a putnai kerület fogházába vitték. Mint most Bukarettből jelentik a kormány vizsgálót indított ez ügyben s annak érdekében a putnai prefektus és a fokszani katonai parancsokat a helyszínre küldötte.

A keleti háborúskodás.

Athén, márc. 4.

Larisszából érkezett jelentések szerint, néhány albán banda az éjjel átlépte a görög határt, és néhány tesszáliai falut kifosztották, azután visszaverték Macedoniába. A támadás oly hirtelen történt, hogy a görög előőrsknek alig volt idejük, hogy a támadók után néhány lövést intézzenek, a melyek azonban senkiben sem okoztak kárt. Metakszasz az új hadügyminiszter táviratozott a larisszai hadtestparancsnokhoz, a melyben meghagyja neki, hogy a határon az előőrsket szaporítsa és hogy az esetleg újból támadó államokat kiméletlenül üldözze.

Athén, márc. 4.

Görögországból már régebben egy katonai bizottság jött Magyarországra, hogy a hadsereg számára lovakat vásároljanak. A vásárolt lovakat már Valóra vitték, a honnan a görög-török határra szállítják. Egy 500 ló-ból álló szállítmányt közvetlenül a piruszi kikötőbe szállítottak, mert ezt az athéni helyőrségnek szánták. A még hazánkban időző bizottságot utasították, hogy még több lovat vásároljanak, mivel a küldött anyag kitűnőnek bizonyult.

Kánaa, márc. 4.

A kormányzó tegnap reggel kijelentette a konzuloknak, hogy képtelen a török csendőröket kifizetni, mert e célra 120,000 piasterre volna szükség, a mely összegből 65,000 hiányzik. Az volna tehát az óhajtása, hogy abból a konzuli pénztárból, a melyet a tavalyi események után a 3 százalékos behozatali vámon befolyt összegekből a károsultak kártalanítására alakítottak, megfelelő kölcsönt adnának. A konzulok erre már-már késznek nyilatkoztak, a mikor megtudták, hogy a török kormánypénztárban nemcsak 120,000 piaster, hanem még azon felül 60,000 piaster is van, a mely összeg előtte való nap érkezett Kandíából.

Izmil basa kormányzó ezt nem tagadhatta, mire a konzulok a csendőrség azonali kifizetését követelték. A csendőröket erre három hónapra ki is fizették.

Lapunk zárta után vettük a következő sürgönyt:

A hatalmak egyetértése felbomlott, Anglia kilépett a szövetségből. Követeli, hogy a török csapatok azonnal vonuljanak ki Krétából.

E hirre a börzéken óriási esés állott be.

Főszerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

Nyitltér.

Van szerencsém a n. é. hölgyközönség becses tudomására hozni, hogy

Hid-utca 8. szám alatt

n ő i divat üzletet

nyitottam

és a legmagasabb igényeknek megfelelő párisi és bécsi modell kalapokkal és minden a szakmába vágó árucikkkel a legutányosabb árban szolgálok.

A nagyérdemű hölgyközönség becses partfogását kérve vagyok teljes tisztelettel

Deák Károlin, divat-árúsnő,

